

има за цѣль да измами, нарича са *софизмъ* (sophisme). А и двѣтъ тѣзи сѣждения въ основаніето си са срѣщатъ, защото и двѣтъ сѣ лъжовны, като противны на здравия разумъ. — Мѣчно са намѣрватъ примѣры отъ софизмы или парадоксизмы у голѣмытъ писатели, освѣнь у комическихкѣ поеты, които въ представленіето на погрѣшкытъ хорскы, даватъ ни много примѣры отъ кривы сѣждения.

За да разберемъ по-добрь едно разсѣждение, трѣба да го приведемъ въ *силлогизмъ* (syllogisme). Тѣй:

1. Сѣко живоотно е смъртно;
2. Человѣкъ е живоотно;
3. След. человекъ е смъртенъ.

Ето единъ силлогизмъ, сир. едно разсѣждение, което заключава три предложенія, отъ които третото е строго изведено отъ първото чрезъ второто.

Първото предложеніе са казва *главно*, второто *малко*, а третето — *слѣдствие* или *заключеніе*. — Главното са нарича тѣй, защото съдържа най-голѣмыя прѣдѣлъ (terme), който тука е казуемото *смъртно*; второто прѣдложеніе са казва *малко*, защото объема малкия прѣдѣлъ — *человѣкъ*; а прѣдѣльтъ, който ги сближава едно съ друго, казва са срѣдень прѣдѣлъ — *живоотно*; най-подирь третето прѣдложеніе трѣба выяггы да заключава слѣдствието на принципа въ двѣтъ началны прѣдложенія (premisses). Тѣй са наричатъ голѣмото и малко прѣдложенія зеты ведно.

Има еще седѣмъ таквызи формулы, дѣто прѣдложеніята са съединяватъ различно, за да искарамы нѣкои слѣдствія. Тѣзи формулы сѣ: *Ентимема*, *Епихерема*, *Соритъ*, *Дилемма*, *Примѣръ*, *Наведеніе* и *Личенъ аргументъ*.

1) *Ентимема* е силлогизмъ безъ единъ премисъ, който лесно може да са допълни, каквото въ този примѣръ:

Добродѣтелята ны прави честити;